

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-05-87-A
Datum: 26. januar 2010.
Original: engleski

PRED ŽALBENIM VEĆEM

U sastavu: sudija Liu Daqun, predsedavajući
sudija Mehmet Güney
sudija Fausto Pocar
sudija Andrésia Vaz
sudija Theodor Meron

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 26. januara 2010. godine

TUŽILAC

protiv

**NIKOLE ŠAINOVIĆA
DRAGOLJUBA OJDANIĆA
NEBOJŠE PAVKOVIĆA
VLADIMIRA LAZAREVIĆA
SRETENA LUKIĆA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU VLADIMIRA LAZAREVIĆA ZA IZVOĐENJE
DODATNIH DOKAZA I ZAHTEVU TUŽILAŠTVA ZA NALOG KOJIM SE
ODREĐUJE OBAVEZA PREVOĐENJA IZVODA IZ DODATKA E
LAZAREVIĆEVOG ZAHTEVA NA OSNOVU PRAVILA 115**

Tužilaštvo:

g. Peter Kremer, QC
gđa Christine Dahl

Zastupnici odbrane:

g. Toma Fila i g. Vladimir Petrović za g. Nikolu Šainovića
g. Tomislav Višnjić i g. Peter Robinson za g. Dragoljuba Ojdanića
g. John Ackerman u g. Aleksandar Aleksić za g. Nebojšu Pavkovića
g. Mihajlo Bakrač i g. Đuro Čepić za g. Vladimira Lazarevića
g. Branko Lukić i g. Dragan Ivetić za g. Sretena Lukića

1. Žalbeno veće Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno veće, odnosno Međunarodni sud) rešava po "Zahtevu generala Vladimira Lazarevića da se u spis uvrste dodatni dokazi na osnovu pravila 115 sa dodacima A, B, C, D, E, F", koji su kao poverljiv branioci Vladimira Lazarevića (dalje u tekstu: Lazarević) podneli 16. novembra 2009. godine (dalje u tekstu: Zahtev). Tužilaštvo je na Zahtev odgovorilo 16. decembra 2009. godine.¹ Lazarević nije podneo repliku.

2. Žalbeno veće takođe rešava po "Zahtevu tužilaštva za nalog kojim se određuje obaveza prevođenja izvoda Dodatka E Lazarevićevog zahteva na osnovu pravila 115", koji je kao poverljiv podnet 8. decembra 2009. godine (dalje u tekstu: Zahtev za prevode). Lazarević na njega nije podneo odgovor.

I. PROCEDURALNI KONTEKST

3. Dana 26. februara 2009. godine, Pretresno veće III (dalje u tekstu Pretresno veće), proglasilo je Lazarevića krivim na osnovu člana 7(1) Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut) za pomaganje i podržavanje zločina deportacije i drugih nehumanih dela (prisilno premještanje) navedenih kao zločina protiv čovečnosti iz člana 5 Statuta.² Veće mu je izreklo jedinstvenu kaznu od 15 godina zatvora.³ Lazarević je uložio žalbu na presudu po četiri osnova.⁴ Na Prvostepenu presudu žalbe su takođe uložili Nikola Šainović, Dragoljub Ojdanić, Nebojša Pavković, Sreten Lukić i tužilaštvo.⁵

¹ "Odgovor tužilaštva na Lazarevićev zahtev da se u spis uvrste dodatni dokazi na osnovu pravila 115 (poverljivo i delimično *ex parte*), 16. decembar 2009. godine (dalje u tekstu: Odgovor). V. takođe "Dodaci A (poverljivo), B i C (poverljivo *ex parte*) Odgovoru na Lazarevićev zahtev na osnovu pravila 115", 16. decembar 2009. godine.

² *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, "Presuda", 26. februar 2009. godine (dalje u tekstu: Prvostepena presuda), tom 3, par. 930, 1211.

³ Prvostepena presuda, tom 3, par. 1211.

⁴ "Najava žalbe odbrane Vladimira Lazarevića", 27. maj 2009. godine (poverljivo) i "Podnesak odbrane: Ukidanje poverljivog statusa Najave žalbe", 29. maj 2009. godine "Ponovno podneti Žalbeni podnesak generala Vladimira Lazarevića", 2. oktobar 2009. godine (poverljivo; verzija redigovana za javnost podneta 20. oktobra 2009. godine).

⁵ "Podnesak odbrane: Najava žalbe, 27. maj 2009. godine; Žalbeni podnesak odbrane, 23. septembar 2009. (koje je podnela odbrana Nikole Šainovića); "Druga izmenjena najava žalbe generala Ojdanića", 16. oktobar 2009. godine (podneta kao Dodatak C "Zahtevu generala Ojdanića da izmeni svoju Izmenjenu najavu žalbe od 29. jula 2009. godine", 16. oktobar 2009. godine), i "Izmenjeni žalbeni podnesak generala Ojdanića", 11. decembar 2009. godine (podnet kao Dodatak B Zahtevu generala Ojdanića kojim se dostavlja Izmenjeni žalbeni podnesak", 11. decembar 2009. godine); "Najava žalbe na Presudu od 26. februara 2009. godine", 29. septembar 2009. godine (koju je podnela odbrana Nebojše Pavkovića kao Dodatak A "Podnesku generala Pavkovića koji

4. Lazarević Zahtevom traži da se u spis kao dodatni dokazi u žalbenom postupku uvrsti nekoliko dokumenata koji su priloženi kao dodaci A, B, C, D, E i F.⁶ Tužilaštvo odgovara da Zahtev treba odbaciti u potpunosti pošto nije u skladu s odredbama pravila 115 Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik).⁷ Pored toga, što se tiče dodatka E koji sadrži optužnicu koju je podiglo Tužilaštvo za ratne zločine republike Srbije protiv 17 navodnih pripadnika Oslobođilačke vojske Kosova (dalje u tekstu: Srpska optužnica) na b/h/s-u, s delimičnim prevodom na engleski, tužilaštvo traži da Žalbeno veće, ukoliko bude potrebno, naloži službeni prevod preostalih delova teksta.⁸

II. MERODAVNO PRAVO

5. Na osnovu pravila 115 Pravilnika, bilo koja strana može podneskom zatražiti da pred Žalbenim većem izvede dodatne dokaze. To se mora uraditi najkasnije trideset dana od datuma za podnošenje replike, osim ako se pokaže valjan razlog za odlaganje.⁹

6. Da bi dodatni dokazi bili prihvatljivi na osnovu pravila 115 Pravilnika, podnosilac zahtjeva mora pre svega pokazati da mu dodatni dokazi koje predlaže u žalbenom postupku nisu bili dostupni na suđenju ni u kom obliku ili da se ni primenom dužne revnosti nisu mogli otkriti.¹⁰ Obaveza podnosioca zahteva da deluje s dužnom revnošću "obuhvata adekvatnu primenu svih mehanizama zaštite i prinude koje predviđaju Statut i Pravilnik Međunarodnog

sadrži Izmenjenu najavu žalbe", 29. septembar 2009. godine) i Izmenjeni žalbeni podnesak generala Pavkovića, 30. septembar 2009. (podnet kao Dodatak A Podnesku generala Pavkovića koji sadrži Izmenjeni žalbeni podnesak, 30. septembar 2009.); Najava žalbe odbrane Vladimira Lazarevića, 27. maj 2009. (poverljivo) i Podnesak odbrane: Ukidanje poverljivog statusa najave žalbe, 29. maj 2009; Ponovno podneti žalbeni podnesak generala Vladimira Lazarevića, 2. oktobar 2009. (poverljivo, javna redigovana verzija podneta 20. oktobra 2009.); Najava žalbe na Presudu i Zahtev za odobrenje za prekoračenje broja stranica, koji je Sretan Lukić podneo 27. maja 2009. i Ponovno podneti podnesak žaliooca, koji je odbrana podnela 7. oktobra 2009. (javno s poverljivim dodacima) (koji je podnela odbrana Sretena Lukića); Najava žalbe tužilaštva, 27. maj 2009., Žalbeni podnesak tužilaštva, 10. avgust 2009. (poverljivo; javna redigovana verzija je podneta 21. avgusta 2009.) i *Corrigenda* žalbenog podneska tužilaštva, 24. avgust 2009. i 15. januar 2010.

⁶ Zahtev, par. 1.

⁷ Odgovor, par. 1-2.

⁸ Zahtev za prevod, par. 3.

⁹ Pravilo 115(A) Pravilnika.

¹⁰ *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/1-A, "Odluka po Trećem zahtjevu Dragomira Miloševića za izvođenje dodatnih dokaza", 8. septembar 2009. godine (dalje u tekstu: Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Milošević*), par. 7; *Tužilac protiv Momčila Krajišnika* IT-00-39-A, "Odluka po Zahtevu žaliooca Momčila Krajišnika da pozove Radovana Karadžića na osnovu pravila 115", 16. oktobar 2008. godine (dalje u tekstu: Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Krajišnik* od 16. oktobra 2008), par. 4; *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, "Odluka po žalbi tužiooca na Odluku o privremenom puštanju na slobodu i Zahtevima za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115", (javna redigovana verzija), 26. juni 2008. godine (dalje u tekstu: Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Stanišić*), par. 6.

suda da bi se pred Pretresno veće izneli dokazi u ime optuženog".¹¹ Od branioca se zato očekuje da upozna Pretresno veće sa svim poteškoćama na koje nailazi prilikom pribavljanja predmetnih dokaza.¹²

7. U vezi sa obavezom branioca da primenjuje dužnu revnost tokom suđenja, Žalbena veće podseća na sledeće:

Advokat odbrane se možda opredelio za to da za vreme suđenja ne iznosi te dokaze zbog strategije vođenja spora ili zbog stava o dokaznoj vrednosti dokaznog materijala. Osim u slučajevima gde postoje dokazi o grubom nehatu, odluka koju Veće treba da donese odnosi se na to da li su dokazi bili dostupni za vreme suđenja. S tim izuzetkom, odluka advokata odbrane da ne iznese dokaze tokom suđenja ne znači da dokazi nisu bili dostupni.¹³

8. Podnosilac zahteva tada mora da dokaže da su ti dokazi i relevantni za neko suštinsko pitanje i verodostojni.¹⁴ Dokaz je relevantan ako se odnosi na zaključke koji su materijalno važni za osuđujuću presudu ili presudu o kazni, u smislu da su ti zaključci bili od presudne ili bitne važnosti za donošenje osuđujuće presude ili kaznu.¹⁵ Dokaz je verodostojan ako mu se može razumno poverovati ili se u njega pouzdati.¹⁶

9. Podnosilac zahteva mora dalje pokazati da je dotični dokaz *mogao* imati uticaja na odluku, drugim rečima, dokaz mora biti takav da bi, kada se uzme u obzir u kontekstu dokaza

¹¹ "Odluka po Zahtevu žalioaca za produženje roka i izvođenje dodatnih dokaza", 16. oktobar 1998. godine (dalje u tekstu: Odluka o produženju roka u predmetu *Tadić*), par. 47. V. takođe Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Milošević*, par. 7; Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Krajišnik* od 16. oktobra 2008, par. 4; *Tužilac protiv Zorana Kupreškića i drugih*, predmet br. IT-95-16-A, "Presuda po žalbama", 23. oktobar 2001. godine (dalje u tekstu: Drugostepena presuda u predmetu *Kupreškić*), par. 50; *Ferdinand Nahimana i drugi protiv tužioca*, predmet br. ICTR-99-52-A, "Odluka po Zahtevima Ferdinanda Nahimana za obelodanjivanje materijala u posedu tužilaštva koji su potrebni žalocu i za pomoć Sekretarijata radi sprovođenja dodatnih istraga u žalbenoj fazi", 8. decembar 2006. godine, par. 24.

¹² *Tužilac protiv Andréa Ntagerurae i drugih*, ICTR-99-99-46-A, "Odluka po zahtevu tužilaštva za prihvatanje dodatnih dokaza", 10. decembar 2004. godine (dalje u tekstu: Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Ntagerura*), par. 9 (fusnote izostavljene).

¹³ Odluka o produženju roka u predmetu *Tadić*, par. 50. V. takođe *Ferdinand Nahimana i drugi protiv tužioca*, predmet br. ICTR-99-52-A, "Odluka po Zahtevima žalioaca Jean-Boscoa Baraygawize za odobrenje da izvede dodatne dokaze na osnovu pravila 115 Pravilnika o postupku i dokazima, 8. decembar 2006. godine, par. 31.

¹⁴ Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Milošević*, par. 8; Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Krajišnik* od 16. oktobra 2008, par. 5; Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Stanišić*, par. 6.

¹⁵ Drugostepena presuda u predmetu *Kupreškić i drugi*, par. 62. V. takođe Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Krajišnik* od 16. oktobra 2008, par. 5.: Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Stanišić*, par. 7.

¹⁶ Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Milošević*, par. 8; Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Krajišnik* od 16. oktobra 2008, par. 5; Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Stanišić*, par. 7; *Tužilac protiv Ramusha Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-AR65.1, "Poverljiva odluka po Zahtevu tužilaštva da izvede dodatne dokaze i njegovoj Žalbi na odluku o preispitivanju", 10. mart 2006. godine" (dalje u tekstu: Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Haradinaj* od 10. marta 2006), par. 16; *Drugostepena presuda u predmetu Kupreškić i drugi*, par. 63. V. takođe, Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Ntagerura*, par. 22.

izvedenih na suđenju mogao ukazati na to da je odluka bila nedovoljno utemeljena.¹⁷ Odluka će se smatrati nedovoljno utemeljenom ako Žalbeno veće utvrdi da postoji realna mogućnost da je presuda pretresnog veća mogla biti drugačija da su novi dokazi bili prihvaćeni.¹⁸

10. Ukoliko je dokaz bio dostupan na suđenju, ili je mogao biti dobijen uz dužnu revnost, on i pored toga može biti prihvatljiv u žalbenom postupku ako podnosilac zahteva dokaže da bi isključenje tog dokaza dovelo do neostvarenja pravde zbog toga što *bi*, da je bio dostupan na suđenju, uticao na presudu.¹⁹

11. U oba slučaja, podnosilac zahteva ima obavezu da precizno navede konkretni činjenični zaključak pretresnog veća na koji se dodatni dokaz odnosi i da konkretno i dovoljno jasno navede kakav uticaj je taj dodatni dokaz mogao imati na odluku Pretresnog veća.²⁰ Strana koja to ne učini izlaže se riziku da će podneti materijal biti odbačen bez detaljnijeg razmatranja.²¹ Pored toga, podneti materijal će se prevesti na jedan od jezika Međunarodnog suda.²²

12. Konačno, Žalbeno veće je u više navrata konstatovalo da se značaj i potencijalni učinak dokaza ne sme ocenjivati izolovano nego u kontekstu dokaza izvedenih na suđenju.²³

¹⁷ Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Milošević*, par. 9; Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Krajišnik* od 16. oktobra 2008, par. 6; Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Stanišić*, par. 7.

¹⁸ Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Milošević*, par. 9.

¹⁹ Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Milošević*, par. 10, gde se upućuje na *Tužilac protiv Blagoja Simića*, predmet br. IT-95-9-A, "Odluka po Zahtjevu Blagoja Simića za izvođenje dodatnih dokaza ili, alternativno, za formalno primanje na znanje utvrđenih činjenica", 1. juni 2006. godine (dalje u tekstu: Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Simić*), par. 13. V. takođe *Tužilac protiv Radislava Krstića*, predmet br. IT-98-33-A, "Odluka po Zahtjevima za prihvatanje dodatnih dokaza u žalbenom postupku", 5. avgust 2003. godine (dalje u tekstu: Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Krstić*), str. 4; Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Stanišić*, par. 8.

²⁰ Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Milošević*, par. 11; Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Krajišnik* od 16. oktobra 2008, par. 7; Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Stanišić*, par. 6; Drugostepena presuda u predmetu *Kupreškić i drugi*, par. 69.

²¹ *Ibid.*

²² "Uputstvo o formalnim uslovima za podnošenje žalbe na presudu", 7. mart 2002. godine, IT/201, član 11.

²³ Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Milošević*, par. 12, Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Krajišnik* od 16. oktobra 2008, par. 6; Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Simić*, par. 14; Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Krstić*, str. 4. V. takođe, Drugostepena presuda u predmetu *Kupreškić i drugi*, par. 66, 75.

III. DISKUSIJA

A. Preliminarna pitanja

13. Žalbeno veće prvo ima u vidu da u odnosu na standard za prihvatanje dokaza u žalbenom postupku, Lazarević tvrdi da se moraju ispuniti dva preduslova: (i) materijal treba da nije bio dostupan tokom suđenja i (ii) njegovo razmatranje od strane Žalbenog veća mora da bude u interesu pravde.²⁴ Ako je materijal bio dostupan tokom suđenja, Lazarević tvrdi da Žalbeno veće ima inherentno pravo da ga razmotri, ukoliko bi njegovo nerazmatranje dovelo do neostvarenja pravde.²⁵ Žalbeno veće smatra da Lazarević nije pravilno shvatio standard za prihvatanje dodatnih dokaza u žalbenom postupku, pošto test "interesa pravde" ne odražava ni sadašnje odredbe pravila 115(B) Pravilnika niti ustanovljenu sudsku praksu Međunarodnog suda.²⁶ Žalbeno veće će stoga razmotriti Lazarevićeve tvrdnje u skladu s ispravnim, prethodno iznetim standardom.²⁷

14. Žalbeno veće takođe ima u vidu da su i Zahtev i Odgovor podneti kao poverljivi, s dodacima B i C Odgovoru koji su podneti *ex parte*. Podsećajući da će, na osnovu pravila 78 i 107 Pravilnika, svi postupci pred Žalbenim većem, uključujući odluke i naloge Žalbenog veća biti javne osim ukoliko ne postoje izuzetni razlozi da oni ostanu poverljivi,²⁸ i uzimajući u obzir

²⁴ Zahtev, par. 5, 8, 15.

²⁵ *Ibid.* par. 7.

²⁶ Sudska praksa na koju se poziva Lazarević oslanja se na pravilo 115(B) pre nego što je ono izmenjeno jula 2002. godine (Zahtev, par. 6, 8, gde se upućuje na *Tužilac protiv Zorana Kupreškića i drugih*, predmet br. IT-95-16-A, "Odluka o prihvatanju dodatnih dokaza nakon pretresa 30. marta 2001." (poverljivo), 11. april 2001. godine, par. 6; *Tužilac protiv Zorana Kupreškića i drugih*, predmet br. IT-95-16-A, "Presuda po žalbama", 23. oktobar 2001. godine, par. 75-76). Pre nego što je izmenjeno, pravilo 115(B) predviđalo je sledeće u odnosu na prihvatljivost dokaza koji nisu bili dostupni tokom suđenja: "Žalbeno veće odobrava izvođenje tih dokaza ako smatra da je to u interesu pravde". Nakon izmene 2002. godine, odredba glasi: "Ako Žalbeno veće konstatuje da dodatni dokazi nisu bili dostupni u vreme suđenja, a da su relevantni i verodostojni, doneće sud o tome da li su oni mogli biti odlučujući faktor za donošenje odluke u prvostepenom postupku. Stoga, "interesi pravde" nisu više primenljivi standard za prihvatljivost dodatnih dokaza u žalbenom postupku (*up. Tužilac protiv Stanislava Galića*, predmet br. IT-98-29-A, "Odluka po Četvrtom zahtjevu odbrane da izvede dodatne dokaze pred Žalbenim vijećem" (poverljivo), 29. avgust 2005. godine, par. 19).

²⁷ *V. supra.* par. 5-12.

²⁸ Odluka na osnovu pravila 115 u predmetu *Milošević*, par. 15, gde se upućuje na *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i Veselina Šljivančanina*, predmet br. IT-95-13/1-A, "Odluka po Drugom zahtevu Mileta Mrkšića na osnovu pravila 115", 13. februar 2009. godine, fusnota 4; *Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.3, "Odluka po Interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija privremeno puštanje na slobodu Ljubomira Borovčanina", 1. mart 2007. godine, fusnota 38; *Tužilac protiv Tihomira Blaškića*, predmet br. IT-95-14-R, "Nalog kojim se ukida poverljivi status naloga i odluka u postupku koji prethodi preispitivanju", 5. decembar 2005. godine, str. 2, gde se poziva na *Tužilac protiv Mladena Naletilića i Vinka Martinovića*, predmet br. IT-98-34-A, "Odluka po obavijesti Vinka Martinovića o ukidanju poverljivog statusa Žalbenog podneska", 4. maj 2005. godine, str. 3.

da se u daljem tekstu ne citiraju nikakvi poverljivi podaci iz podnetog materijala, Žalbeno veće ovu odluku donosi kao javnu.

B. Materijal podnet na osnovu pravila 115

15. Lazarević traži da se u spis uvrsti jedan broj dokumenata (Lazarević ih je grupisao i označio kao 5DA1, 5DA2, 5DA3, 5DA4, 5DA15, i 5DA6)²⁹ dobijenih od Nacionalnog saveta Srbije za saradnju sa Međunarodnim krivičnim tribunalom za bivšu Jugoslaviju (dalje u tekstu: Nacionalni savet), Vojnog arhiva Republike Srbije (dalje u tekstu: Vojni arhiv), Vojne bolnice u Nišu i Specijalne bolnice za psihijatrijske bolesti "G. Toponica".³⁰ On tvrdi da ponuđeni dokazi nisu bili dostupni tokom suđenja, te da bi, da su bili prihvaćeni, to dovelo do izricanja manje kazne ili oslobađajuće presude.³¹

1. Dokumenti 5DA1 i 5DA2

(a) Argumentacija strana

16. Lazarević traži da se u spis uvrste dva dokumenta koja je izdao Štab vrhovne komande Srbije i koje je potpisao Dragoljub Ojdanić.³² Dokument 5DA1 od 4. juna 1999. godine ovlašćuje tim čiji je Lazarević bio član da pregovara u ime Vojske Jugoslavije (dalje u tekstu: VJ) po svim pitanjima primene mirovnog plana Evropske unije i Ruske Federacije i da potpiše plan povlačenja sa teritorije Kosova.³³ Dokument 5DA2, izdat istoga dana, je naredba kojom se određuje tim, koji takođe uključuje Lazarevića, radi pregovora i pripreme plana povlačenja sa Kosova.³⁴

17. Lazarević tvrdi da je njegov tim vršio aktivnu potragu za tim dokumentima po različitim odsecima Vojnog arhiva, kao i da je uputio zahtev Nacionalnom savetu 17. septembra 2009. godine, odmah nakon što ih je identifikovao, tražeći ovlašćenje da dokumente koristi u postupku pred Međunarodnim sudom.³⁵

²⁹ Zahtev, par. 16.

³⁰ *Ibid*, par. 1.

³¹ *Ibid*, par. 15; v. takođe *ibid*, par. 2.

³² *Ibid*, par. 9-10.

³³ *Ibid*, Dodatak A.

³⁴ *Ibid*, Dodatak B.

³⁵ *Ibid*, par. 10.

18. Lazarević tvrdi da ponuđeni dokazi potkrepljuju njegovu tvrdnju da on nije posedovao potrebnu *mens rea*, što se tiče "nelegalnosti njegovih dela ili propusta".³⁶ Po njegovom mišljenju, dokumenti ukazuju na to da je (i) on bio jedini među onima koji su bili prisutni na Kosovu tokom relevantnog perioda koji je imenovan od strane Štaba vrhovne komande za člana pregovaračkog tima; (ii) Štab vrhovne komande je prepoznao njegovu spremnost da razreši sukob na Kosovu mirnim putem i (iii) Lazarević je imao nameru da aktivno učestvuje u mirnom razrešavanju sukoba.³⁷ Lazarević traži prihvatanje ova dva dokumenta "ako ni iz kog drugog razloga, onda zbog izricanja kazne".³⁸

19. Tužilaštvo odgovara da je dokument 5DA1 uvršćen u spis tokom suđenja, 3. oktobra 2007. godine kao dokazni predmet P1748 (javno) u vezi sa svedočenjem svedoka Krge.³⁹ Takođe, čak iako Pretresno veće nije konkretno razmatralo ulogu Lazarevića, tužilaštvo tvrdi da upućivanje na dokazni predmet P1748 u Prvostepenoj presudi pokazuje da je Pretresno veće uzelo u obzir dokaze da je Lazarević bio član pregovaračkog tima VJ.⁴⁰ Što se tiče dokumenta 5DA2, tužilaštvo tvrdi da izuzev nekoliko irelevantnih logističkih informacija, dokument duplira dokazni predmet P1748 i da se stoga ne može uzeti u obzir u svrhu pravila 115 Pravilnika.⁴¹ Takođe, dokument je bio dostupan Lazareviću tokom suđenja.⁴² Tužilaštvo dalje tvrdi da Lazarević niti elaborira kako podneti materijal ukazuje na to da on nije imao kriminalnu nameru, niti precizira na koje činjenične zaključke Pretresnog veća je mogao da utiče da je bio prihvaćen tokom suđenja.⁴³ U vezi s relevantnošću ponuđenog materijala za kaznu izrečenu Lazareviću, tužilaštvo tvrdi da Lazarevićeva tvrdnja u tom smislu treba da bude odbačena pošto se po prvi put pokreće tokom žalbenog postupka i pored toga što je to bilo "u okviru spisa prvostepenog postupka i Lazarevićevih ličnih saznanja".⁴⁴

³⁶ *Ibid.*

³⁷ *Ibid.*

³⁸ *Ibid.*

³⁹ Odgovor, par. 5, gde se upućuje na Branka Krge, 3. oktobar 2007. godine, T.16816-16817.

⁴⁰ *Ibid.*, par. 6, gde se upućuje na Prvostepenu presudu, tom 1, par. 1215 i fusnota 3321.

⁴¹ *Ibid.*, par. 5-6, 9.

⁴² *Ibid.*, fusnota 11.

⁴³ *Ibid.*, par. 7.

⁴⁴ *Ibid.*, par. 8, gde se upućuje na *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, "Završni pretresni podnesak Vladimira Lazarevića" (poverljivo), 15. juli 2008. godine; Vladimir Lazarević, 12. novembar 2007. godine, T 18123-18124.

(b) Analiza

20. Žalbeno veće primećuje da je dokument 5DA1 uvršćen u spis tokom suđenja kao dokazni predmet P1748 i stoga ne može predstavljati "dodatni dokaz" na osnovu pravila 115 Pravilnika.⁴⁵ Stoga je Lazarevićev zahtev uz odnosu na taj dokument bespredmetan.

21. U vezi s dokumentom 5DA2, Žalbeno veće uočava da je, prema tvrdnji tužilaštva, on je Lazareviću obelodanjen 29. septembra 2005. godine.⁴⁶ Pošto Lazarević nije podneo repliku, Žalbeno veće smatra da on ne osporava tu činjenicu. Stoga, Žalbeno veće smatra da je u svrhu pravila 115 Pravilnika dokument bio dostupan Lazareviću tokom suđenja. Shodno tome, on se može prihvatiti kao dodatni dokaz tokom žalbenog postupka ukoliko Lazarević dokaže da je dokument verodostojan, relevantan i da *bi* uticao na presudu.⁴⁷

22. Žalbeno veće je ustanovilo da je dokument 5DA2 *prima facie* verodostojan. Međutim, što se tiče njegove relevantnosti, ono je zaključilo da Lazarević nije pokazao kako se dokument odnosi na bilo koji zaključak Pretresnog veća vezan za njegovu *mens rea* u pogledu zločina za koje je osuđen. U najboljem slučaju, da je bio prihvaćen tokom suđenja, dokument 5DA2 bi možda bio relevantan za razmatranja Pretresnog veća u pogledu odmeravanja kazne. Osvrćući se na potencijalni uticaj na izricanje kazne, Žalbeno veće ima u vidu da je Pretresno veće u potpunosti bilo svesno Lazarevićevog angažovanja prilikom povlačenja jedinica sa Kosova, barem na osnovu njegovog učešća prilikom potpisivanja plana o povlačenju.⁴⁸ Žalbeno veće se nije uverilo da ponuđeni materijal suštinski dodaje onome šta je već izneto na suđenju i da bi, da se našao pred Pretresnim većem, on uticao na presudu. Lazarevićev zahtev za prihvatanje dokumenta 5DA2 kao dodatnog dokaza u žalbenom postupku se stoga odbacuje.

2. Dokument 5DA3

⁴⁵ *Up. Tužilac protiv Momčila Krajišnika*, predmet br. IT-00-39-A, "Odluka po zahtjevu žalioca Momčila Krajišnika za izvođenje dodatnih dokaza", 20. avgust 2008. godine, par. 10; *Ferdinand Nahimana i drugi protiv tužioca*, predmet br. ICTR-99-52-A, "Odluka po zahtevu žalioca Jean-Boscoa Barayagwize za odobrenje da izvede dodatne dokaze na osnovu pravila 115", 5. maj 2006. godine, par. 21.

⁴⁶ Odgovor, fusnota 11.

⁴⁷ *V. supra*, par. 10.

⁴⁸ Prvostepena presuda, tom 1, par. 1215.

(a) Argumentacija strana

23. Lazarević traži da se u spis uvrsti pismo koje je njegovom braniocu uputio Nacionalni savet 14. septembra 2009. godine.⁴⁹ U dokumentu stoji da pismom od 26. avgusta 2009. godine, Ministarstvo odbrane potvrđuje da u periodu 1998 – 1999. godina, VJ nije posedovao bacače plamena.⁵⁰ Što se tiče nedostupnosti materijala tokom suđenja, Lazarević tvrdi da je aktivno pretraživao vojni arhiv tražeći službenu specifikaciju naoružanja VJ tokom relevantnog perioda.⁵¹ Pošto nije uspeo da pronade navedenu specifikaciju, on se obratio Generalštabu VJ preko Nacionalnog saveta.⁵² Lazarević tvrdi da je smatrao da navedena specifikacija ima "veću dokaznu vrednost" i da je stoga tražio prihvatanje dokumenta 5DA3 tek nakon što je shvatio da se specifikacija ne može pravovremeno dobiti.⁵³ Lazarević tvrdi da je u svetlu svedočenja svedoka tužilaštva da VJ jeste posedovala bacače plamena, prihvatanje ponuđenih dokaza u "interesu pravde".⁵⁴

24. Tužilaštvo odgovara da Lazarević nije obradio pitanje "dokazne težine" koja treba biti pridana pismu koje je uputio Nacionalni savet i da samo pismo ne iznosi dodatne detalje u vezi s izvorom informacija ili pokazatelje na osnovu kojih bi se mogla proceniti pouzdanost.⁵⁵ Tužilaštvo takođe tvrdi da je Pretresno veće uzelo u obzir suprotstavljene dokaze o tome da li je VJ koristila bacače plamena i odbacilo svedočenje Božidara Delića koji je tvrdio da ih je VJ povukla iz upotrebe tokom pedesetih godina.⁵⁶ Po mišljenju tužilaštva, dokument 5DA3 ne dodaje ništa što već nije razmotreno i odbačeno tokom suđenja i stoga treba da bude odbijen.⁵⁷

(b) Analiza

25. Što se tiče dostupnosti ponuđenog materijala tokom suđenja, Žalbeno veće podseća da se od pravnih zastupnika koji postupaju s dužnom revnošću očekuje da upoznaju Pretresno

⁴⁹ Zahtev, par. 11.

⁵⁰ *Ibid*, Dodatak C.

⁵¹ *Ibid*, par. 11.

⁵² *Ibid*.

⁵³ *Ibid*.

⁵⁴ *Ibid*, gde se upućuje na svedočenje svedoka Popaja u vezi sa opštinama Bela Crkva/Bellacërka, Orahovac/Rahovec.

⁵⁵ Odgovor, par. 11.

⁵⁶ *Ibid*, par. 12, gde se upućuje na Prvostepenu presudu, tom 2, par. 380, 1160, fusnota 2837.

⁵⁷ *Ibid*.

veće s poteškoćama u vezi sa pribavljanjem dokaza.⁵⁸ Lazarević nije dokazao da je obavestio Pretresno veće o teškoćama prilikom pribavljanja kataloga naoružanja VJ, koji je on ocenio kao ključan u dokazivanju da VJ ne poseduje bacače plamena. Takav propust da obavesti Pretresno veće čini očiglednim da branioci nisu primenili dužnu revnost.

26. Lazarević priznaje da je zahtev mogao ranije da pošalje u vezi s ovim dokazom.⁵⁹ Međutim, on tvrdi da je smatrao da je zvanična specifikacija u odnosu na sve vrste oružja u relevantnom periodu, a za kojom je aktivno tragao, od veće dokazne vrednosti i stoga nije tražio prihvatanje zamenskog dokaza.⁶⁰ Razmatrajući ovaj argument, Žalbena veće zna da pravni zastupnici imaju široka diskreciona ovlašćenja u pogledu načina kako će postupati u predmetu, uključujući izbor najbolje taktike za izvođenje dokaza.⁶¹ Međutim, taktička odluka da se ne traži prihvatanje određenih dokaza zbog očekivanja da će možda postati dostupni dokazi veće dokazne vrednosti kasnije tokom postupka ne čini prve dokaze nedostupnim tokom suđenja u smislu njihove procene u svrhu prihvatljivosti na osnovu pravila 115 Pravilnika.⁶² U svetlu tih razmatranja, Žalbena veće je utvrdilo da je dokument 5DA3 bio dostupan tokom suđenja jer je mogao biti pronađen primenom dužne revnosti. Shodno tome, ovaj dokument se ne može prihvatiti kao dodatni dokaz u žalbenom postupku osim ukoliko se Žalbena veće ne uveri da je Lazarević uspešno dokazao da je materijal verodostojan i relevantan i da bi njegovo isključenje dovelo do neostvarenja pravde jer da je prihvaćen tokom suđenja, on *bi* uticao na presudu.⁶³

27. U vezi sa verodostojnošću dokumenata, Žalbena veće je obavezno da utvrdi da li dokazi deluju kao da im se u razumnoj meri može poverovati ili se u njih pouzdati i u toj fazi nije potrebno da utvrdi koju težinu treba da im prida.⁶⁴ U tom smislu, Žalbena veće primećuje da dokument 5DA3 identifikuje kao izvor Ministarstvo odbrane, uz naznaku datuma i načina

⁵⁸ V. *supra*, par. 6.

⁵⁹ Zahtev, par. 11.

⁶⁰ *Ibid.*

⁶¹ *Tužilac protiv Momira Nikolića*, predmet br. IT-02-60/1-A, "Odluka po Zahtjevu za uvrštavanje dodatnih dokaza" (javna redigovana verzija), 9. decembar 2004. godine, par. 37-40.

⁶² V. takođe *supra*, par. 7.

⁶³ V. *supra*, par. 10.

⁶⁴ *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/1-A, "Odluka po daljnjem Zahtjevu Dragomira Miloševića za izvođenje dodatnih dokaza", 9. april 2009. godine, par. 6, gde se upućuje na *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/1-A, "Odluka po Zahtjevu Dragomira Miloševića za izvođenje dodatnih dokaza", 20. januar 2009. godine, par. 7. V. takođe *Tužilac protiv Momčila Krajišnika*, predmet br. IT-00-39-A, "Odluka po Zahtjevu žalioca momčila Krajišnika za izvođenje dodatnih dokaza", 20. avgust 2008. godine, par. 6; *Tužilac protiv Miroslava Brale*, predmet br. IT-95-17-A, "Odluka po Zahtjevu Miroslava Brale

na koji je prenetu informacija u vezi s posjedovanjem bacača plamena od strane VJ. Shodno tome, Žalbeno veće smatra da je podneti materijal *prima facie* verodostojan. On takođe deluje kao relevantan po pitanju koje je materijalno za presudu Lazareviću naročito u odnosu na metode koje su primenjivale jedinice VJ koje su izvršile zločine deportacije i prisilnog premeštanja civila.⁶⁵

28. Žalbeno veće međutim napominje da Lazarević u opštoj crtama tvrdi da dokument 5DA3 protivreči svedočenju svedoka Popaja u vezi s događajima koji su se odvijali u Beloj Crkvi/Bellacërka, pri čemu ne upućuje na relevantni zaključak Pretresnog veća. On takođe nije konkretno naveo uticaj koji bi dodatni dokazi imali na odluku Pretresnog veća da su oni prihvaćeni tokom suđenja.⁶⁶

29. U principu, takvi propusti su dovoljni da se ponuđeni dokazi ne prihvate.⁶⁷ I pored toga, Žalbeno veće je, u interesu pravde, odlučilo da razmotri dokument 5DA3 kako bi obezbedilo da ne dođe do previda značajnog dokaza.⁶⁸ Nekoliko svedoka je svedočilo tokom suđenja da je VJ koristila bacače plamena. Njihovo svedočenje odnosilo se, između ostalog, na napad VJ na Belu Crkvu/Bellacërka 25. marta 1999,⁶⁹ i podmetanje požara u kućama u Celini 26. marta 1999. godine.⁷⁰ Svedok Delić je osporio njihovo svedočenje rekavši da VJ nije koristila bacače plamena od 1956. godine.⁷¹ Pretresno veće je pažljivo razmotrilo nekonsistentnost dokaza i konačno je prihvatilo "vrlo detaljno i konsistentno svedočenje očevidaca" svedoka Zhunijija i Popaja o događajima u Beloj Crkvi. Nasuprot tome, ono je utvrdilo da je verodostojnost svedoka Delića upitna i odlučilo je da se ne pouzda u njegovo svedočenje u odnosu na navedene događaje.⁷² Veće je podvuklo da u svetlu konsistentnih svedočenja o korišćenju bacača plamena od strane jedinica SRJ i Srbije u svrhu spaljivanja zgrada, ono nije prihvatilo svedočenje svedoka Delića da je VJ povukla takvo oružje iz upotrebe tokom pedesetih godina.⁷³ Na osnovu sveukupnih dokaza koje je razmotrilo Pretresno veće i u odsustvu konkretne argumentacije od

za prihvatanje dodatnih dokaza", 12. januar 2007. godine (poverljivo), par. 10, fusnota 32; Drugostepena presuda u predmetu *Kupreškić i drugi*, par. 63.

⁶⁵ Prvostepena presuda, tom 2, par. 1160

⁶⁶ Žalbeno veće napominje da Lazarević nije osuđen za zločine počinjene u Beloj Crkvi.

⁶⁷ V. *supra* par. 11.

⁶⁸ *Up. Tužilac protiv Milomira Stakića*, predmet br. IT-97-24-A, "Povjerljiva odluka po Stakićevom zahtjevu na osnovu pravila 115 za prihvatanje dodatnih dokaza tokom žalbenog postupka", 25. januar 2005. godine, par. 13.

⁶⁹ Prvostepena presuda, tom 2, par. 341, upućujući na Sabrija Popaja, 2. nov. 2006. godine, T.5771-5772; Dokazni predmet P2446, str. 3.

⁷⁰ Prvostepena presuda, tom 2, par. 322, gde se upućuje na dokazni predmet P2338, str. 4.

⁷¹ Prvostepena presuda, tom 2, par. 362, gde se upućuje na Božidara Delića, 29. nov. 2007. godine, T.19356.

⁷² Prvostepena presuda, tom 2, par. 380.

strane Lazarevića, Žalbeno veće se nije uverilo da bi dokument 5DA3, u slučaju da je bio prihvaćen tokom suđenja, uticao na presudu. Stoga se odbacuje Lazarevićev zahtev za njegovo prihvatanje.

3. Dokument 5DA4

(a) Argumentacija strana

30. Dokument 5DA4, koji nosi datum 17. septembar 2009, je potvrda koju je izdao Nacionalni savet u kojoj se kaže da se nakon Lazarevićeve dobrovoljne predaje, 11 lica iz Srbije dobrovoljno predalo Međunarodnom sudu.⁷⁴ Kao razloge zbog kojih ranije nije tražio prihvatanje ovog dokaza, Lazarević tvrdi da je očekivao moguću dobrovoljnu predaju g. Gorana Hadžića.⁷⁵ Po Lazarevićevom mišljenju, dokument 5DA4 pokazuje da je njegova dobrovoljna predaja "pozitivno uticala na veliki broj osoba da se dobrovoljno predaju MKSJ-u" i to smatra "važnim za odluku o kazni".⁷⁶

31. Tužilaštvo odgovara da treba odbaciti Lazarevićev argument jer se prvi put pokreće tokom žalbenog postupka na osnovu informacija koje su bile javno dostupne tokom suđenja.⁷⁷ Ono dalje tvrdi da, što se tiče prava, dobrovoljna predaja drugih optuženika ne bi ublažila Lazarevićevu kaznu, koja je već ublažena zbog toga što se on sam dobrovoljno predao.⁷⁸

(b) Analiza

32. Žalbeno veće primećuje da dokument 5DA4 nosi datum 17. septembar 2009. godine, što je kasnije u odnosu na datum donošenja Prvostepene presude. Međutim, informacija o pojedincima koji su se predali Međunarodnom sudu bila je dostupna i mogla se lako dobiti dosta pre tog datuma i očigledno je bila odluka Lazarevićevih branilaca da je ne pomenu tokom suđenja.⁷⁹ Kao što je prethodno objašnjeno, takva taktička odluka u vezi sa izvođenjem dokaza ne znači da informacija na koju Lazarević sada želi da se osloni nije bila dostupna tokom

⁷³ Prvostepena presuda, tom 2, par. 1160.

⁷⁴ Zahtev, Dodatak D.

⁷⁵ *Ibid*, par. 12.

⁷⁶ *Ibid*.

⁷⁷ Odgovor, par. 14-15.

⁷⁸ *Ibid*, par. 16.

⁷⁹ Kao što je napomenulo tužilaštvo, internet stranica Međunarodnog suda pruža opširne informacije u tom smislu i dostupna je široj javnosti (Odgovor, fusnota 35).

suđenja.⁸⁰ Stoga se, u svrhu pravila 115, mora smatrati da je informacija sadržana u dokumentu 5DA4 bila dostupna tokom suđenja.

33. Pored toga, Žalbeno veće se nije uverilo da je dokument 5DA4 ključan ili presudan za kazni izrečenu Lazareviću, pošto ne potkrepljuje zaključke koje Lazarević želi da iz njega izvuče. U tom smislu, Žalbeno veće smatra da je Lazarevićeva tvrdnja da je njegova dobrovoljna predaja "pozitivno uticala" na 11 drugih osoba da slede njegov primer čista spekulacija. Predloženi dokaz ne daje baš nikakvu indikaciju da li Lazarevićev čin imao bilo kakav uticaj na odluku tih osoba. Što je još važnije, treba podsetiti da je Pretresno veće već uzelo u obzir Lazarevićevu dobrovoljnu predaju kao olakšavajuću okolnost.⁸¹ Žalbeno veće stoga smatra za razliku od Lazarevića, da podneti materijal, da je bio prihvaćen tokom suđenja, ne bi uticao na presudu. Stoga, taj dokument neće biti uvršćen u spis.⁸²

4. Dokument 5DA5

(a) Argumentacija strana

34. Dokument 5DA5, koji nosi datum 11. avgust 2009. predstavlja srpsku optužnicu.⁸³ Po Lazarevićevom mišljenju, dokument pokazuje da je "zaključak Pretresnog veća da na području Gnjilana nije bilo pripadnika OVK tokom relevantnog perioda pogrešan".⁸⁴

35. Tužilaštvo odgovara da četiri razloga govore protiv toga da se dokument 5DA5 uvrsti u spis.⁸⁵ Prvo, srpska optužnica sama za sebe nema dokaznu vrednost i ne može se koristiti kao zamena za dokaze.⁸⁶ Drugo, srpska optužnica se odnosi na događaje koji su se odvijali na Kosovu u periodu između juna i decembra 1999. godine, dok je relevantni period u ovom predmetu između marta i maja 1999. godine.⁸⁷ Treće, informacije koje ona sadrži bile su javno

⁸⁰ V. *supra*, par. 7, par. 26.

⁸¹ Prvostepena presuda, tom 3, par. 1200. Žalbeno veće je ranije konstatovalo da je logika po kojoj se dobrovoljna predaja smatra olakšavajućim faktorom delimično počiva na pretpostavci da dobrovoljna predaja jedne osobe može da podstakne na predaju i druge (*Tužilac protiv Mladena Naletilića i Vinka Martinovića*, predmet br. IT-98-34-A, "Presuda", 3. maj 2006. godine, par. 600). Shodno tome, mogućnost da drugi pojedinci budu podstaknuti na dobrovoljnu predaju Lazarevićevim primerom sastavni je deo razloga na kojima počiva logika po kojoj se Lazarevićeva dobrovoljna predaja tretira kao olakšavajuća okolnost.

⁸² Pošto su kriterijumi pravila 115 Pravidnika kumulativni, nije potrebno da se Žalbeno veće bavi pitanjima verodostojnosti ili relevantnosti ponuđenog materijala.

⁸³ Zahtev, Dodatak E, v. *supra*, par. 4.

⁸⁴ *Ibid*, par. 13.

⁸⁵ Odgovor, par. 17.

⁸⁶ *Ibid*, par. 18.

⁸⁷ *Ibid*, par. 19.

dostupne barem već od decembra 1999. godine.⁸⁸ Četvrto, čak i kada bi se srpska optužnica smatrala verodostojnom i pouzdanom, Pretresno veće je već uzelo u obzir dokaze koji se odnose na prisustvo pripadnika OVK na području Gnjilana tokom relevantnog vremenskog perioda i utvrdilo je da su kosovski Albanci pobjegli s tog područja zbog kriminalnih aktivnosti VJ-a i MUP-a.⁸⁹ Tužilaštvo tvrdi da Lazarević nije pokazao kako bi razmatranje dokumenta 5DA5 uticalo na presudu.⁹⁰

(b) Analiza

36. Kao prvo, Žalbeno veće ima u vidu da je dokument 5DA5 navodno povezan sa zaključkom Pretresnog veća da "na području Gnjilana tokom relevantnog perioda nije bilo pripadnika OVK-a".⁹¹ U odsustvu bilo kakve konkretne reference na relevantne paragrafe, Žalbeno veće nije bilo u stanju da utvrdi postojanje takvog konkretnog zaključka u Prvostepenoj presudi. Jedini zaključak Pretresnog veća da OVK nije bio prisutan na području konkretno se odnosi na selo Prilepnica/Përlepnica (opština Gnjilane/Gjilan), 13. aprila 1999. godine.⁹² Žalbeno veće podseća da je Lazarević osuđen za zločine deportacije i druga nehumana dela (prisilno premeštanje) počinjene u periodu između marta i aprila 1999. godine u tri sela u opštini Gnjilane – Žegra/Zhegra, Vladovo/Lladova i Prilepnica/Përlepnica.⁹³ On takođe ima u vidu tvrdnju tužilaštva da srpska optužnica iznosi navode o prisustvu OVK-a na tom području samo od juna 1999. godine.⁹⁴ Što je još važnije, u svetlu dokaza na kojima je Pretresno veće zasnovalo svoje zaključke,⁹⁵ Lazarević nije ni na koji način elaborirao kakav je uticaj ponuđeni materijal mogao imati ili bi imao na presudu da je bi prihvaćen tokom suđenja. U svetlu Lazarevićevog površnog i nepotkrepljenog navoda, Žalbeno veće neće pokušavati da utvrdi da li je ispunjen bilo koji od ostalih uslova iz pravila 115. Zahtev za prihvatanje dokumenta 5DA5 time je odbijen.

⁸⁸ *Ibid*, par.20.

⁸⁹ *Ibid*, par. 21.

⁹⁰ *Ibid*.

⁹¹ Zahtev, par. 13.

⁹² Prvostepena presuda, tom 2, par. 1246. Žalbeno veće pored toga ima u vidu da je Pretresno veće uzelo u obzir oprečne dokaze u vezi s vojnim dejstvima protiv ili od strane OVK, uključujući dokaze da su pripadnici OVK-a bili prisutni, ali ne i aktivni na tom području (Prvostepena presuda, tom 2, par. 896-899, 901, 916, 930, 932, 943-949).

⁹³ Prvostepena presuda, tom 3, par. 930.

⁹⁴ Odgovor, par. 19.

⁹⁵ Prvostepena presuda, tom 2, par. 896-899, 901, 930, 932, 943-949.

37. Budući da se Lazarevićev zahtev da se srpska optužnica prihvati kao dodatni dokaz u žalbenom postupku odbacuje bez razmatranja zbog neispunjavanja formalnih uslova primenljivih za zahteve na osnovu pravila 115 Pravilnika, nije potrebno da se Žalbenom veću dostavi kompletan prevod. Shodno tome. Zahtev za prevođenje je bespredmetan.

5. Dokumenti 5DA6

(a) Argumenti strana

38. Konačno, Lazarević traži da se u spis uvrsti jedan broj dokumenata grupisanih pod brojem 5DA6⁹⁶ u svrhu obaveštavanja Žalbenog veća o određenim zdravstvenim pitanjima.⁹⁷ On tvrdi da predloženi materijal ukazuje na to da je njegovo zdravstveno stanje, kao i ono članova njegove porodice, "ozbiljno ugroženo" i da se "svakim danom pogoršava".⁹⁸

39. Tužilaštvo odgovara da Lazarević "preuveličava" svoje zdravstvene probleme kao i one njegove porodice, kao i da nijedan podneti dokument ne ispunjava uslove pravila 115 Pravilnika.⁹⁹ Ono podvlači da su dokumenti irelevantni za Lazarevićevu žalbu vezanu za odmeravanje kazne jer taj postupak mora teći isključivo na osnovu spisa prvostepenog postupka.¹⁰⁰ Što se tiče njihove relevantnosti za razmatranje kazne od strane Žalbenog veća ukoliko ono odluči da izrekne novu kaznu, tužilaštvo tvrdi da podneti dokumenti ne ukazuju ni na novi ozbiljni zdravstveni problem ni na pogoršanje postojećeg zdravstvenog problema.¹⁰¹ Naime, po mišljenju tužilaštva, predloženi materijali potpadaju pod jednu od sledećih kategorija: (i) dokumenti koji potiču iz vremena pre Prvostepene presude i Pretresno veće ih je razmatralo kao olakšavajuću okolnost;¹⁰² (ii) nalazi koji ne ukazuju na promenu u odnosu na

⁹⁶ Zahtev, Dodatak F.

⁹⁷ *Ibid*, par. 14.

⁹⁸ *Ibid*.

⁹⁹ Odgovor, par. 22; deo III.D "Odgovora tužilaštva na Lazarevićev zahtev na osnovu pravila 115", par. 28.

¹⁰⁰ Deo III.D "Odgovora tužilaštva na Lazarevićev zahtev na osnovu pravila 115", par. 24.

¹⁰¹ *Ibid*, par. 24.

¹⁰² *Ibid*, par. 24, gde se upućuje na Zahtev, Dodatak F, str. 4592-4608; Prvostepena presuda, tom 3, par. 1199, fusnota 2958.

zdravstveno stanje koje je Pretresno veće već razmotrilo;¹⁰³ ili (iii) dokumente vezane za zdravstvene probleme nastale nakon donošenja Prvostepene presude i koji su uspešno rešeni putem tretmana.¹⁰⁴ Tužilaštvo dalje tvrdi da je Žalbeno veće redovno izveštavano o Lazarevićevom zdravstvenom stanju putem njegovih podnesaka kojima je tražio privremeno puštanje na slobodu i u najskorije vreme putem izveštaja lekara Pritvorske jedinice Ujedinjenih nacija.¹⁰⁵ Po mišljenju tužilaštva, čak kada bi se i predloženi materijal uzeo u obzir, ništa u njemu ne predstavlja "izuzetnu" ili "retku okolnost" koja bi opravdavala dodatno olakšanje.¹⁰⁶

40. Konačno, što se tiče bolesti članova Lazarevićeve porodice tužilaštvo smatra da se zdravstveni podaci priloženi Zahtevu ne odnose na novo stanje,¹⁰⁷ i da je Pretresno veće već uzelo u obzir relevantne dokaze.¹⁰⁸ Ono dalje tvrdi da je deo Lazarevićeve argumentacije u tom pogledu po prvi put podnet u žalbenom postupku i da stoga nije prihvatljiv.¹⁰⁹

(b) Analiza

41. Žalbeno veće ima u vidu Lazarevićevu uopštenu tvrdnju da bi u slučaju da je bilo koji od dokumenata priloženih Zahtevu bio dostupan tokom suđenja, on doveo do određivanja blaže kazne ili oslobađajuće presude.¹¹⁰ Međutim, Lazarević nije razvio nijedan konkretan argument u odnosu na dokumente 5DA6, ni u vezi s njihovu relevantnošću, ni kako bi oni uticali na odluku Pretresnog veća, uključujući razmatranje kazne. On nije konkretizovao ni mogući uticaj dokumenata ukoliko bi Žalbeno veće uzelo u obzir Lazarevićevo zdravstveno stanje u periodu nakon suđenja kao olakšavajuću okolnost u žalbenom postupku.¹¹¹ Samim upoznavanjem Žalbenog veća sa zdravstvenim pitanjima bez iznošenja argumenata u vezi s uslovima za prihvatanje predloženih dokaza je očigledno nedovoljno u svrhu pravila 115 Pravilnika. Stoga, Žalbeno veće bez detaljnijeg razmatranja odbacuje zahtev za prihvatanje dokumenata 5DA6 kao dodatnih dokaza u žalbenom postupku.

¹⁰³ *Ibid*, gde se upućuje na Zahtev, dodatak F, str. 4584-4591, 4575-4581, 4541-4554.

¹⁰⁴ *Ibid*, gde se upućuje na Zahtev, Dodatak F, str. 4582-4583, 4555-4574. Tužilaštvo takođe prilaže tabelu u vezi zdravstvenog stanja Lazarevića i njegove porodice sa predloženim materijalom (Dodatak C "Odgovoru tužilaštva na Lazarevićev zahtev na osnovu pravila 115").

¹⁰⁵ *Ibid*, par. 25-26.

¹⁰⁶ *Ibid*, par. 26.

¹⁰⁷ *Ibid*, par. 27.

¹⁰⁸ *Ibid*.

¹⁰⁹ *Ibid*.

¹¹⁰ Zahtev, par. 15, gde se upućuje na dodatke A-F.

IV. DISPOZITIV

42. Iz gorenavedenih razloga, Žalbena veće **ODBACUJE** Zahtev u celosti. Zahtev za prevođenje se **ODBACUJE** kao bespredmetan.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleski tekst merodavan.

Dana 26. januara 2010. godine
U Hagu,
Holandija

/potpis na originalu/
sudija Liu Daqun, predsedavajući

[pečat Međunarodnog suda]

¹¹¹ *Up. Tužilac protiv Pavla Strugara*, predmet br. IT-01-42-A, "Presuda", 17. juli 2008. godine, par. 389-393.